366 Mundo Diario 9. maig 1975 4.35

Catalunya endins

SOLE TURA PARLA DE PRAT DE LA RIBA

"FOU EL PRIMER LLUITADOR PEL FEDERALISME"

Jordi Solé Tura és avui motiu d'entrevista a la nostra pàgina, amb motiu d'una conferència que ha donat a l'Ateneu Barcelonès, sobre la figura de Prat de la Riba, dins del cicle que, sobre la Restauració a Catalunya, ha organitzat la secció d'Història i Geografia de l'esmentada entitat barcelonina.

—Com qualificaria políticament a Prat de la Riba?

—Era un gran polític burgès. A la seva època, respecte del règim centralista de llavors, va ser un reformador, que va plantejar el problema clau del centralisme per lograr un nou tipus d'estructura de poder. També va ser el primer, des del punt de vista de la burgesia, que va lluitar de manera clara pel federalisme. Va ser un polític important perquè va unificar el catalanisme laic o urbà i el religiós o rural. Aquesta unió no sols va ser teòrica, sinó també política, aconseguint estructurar un ampli moviment.

—Considera que la Mancomunidad, creada per Prat de la Riba l'any 1914, va ser el pròleg del que després seria l'Estatut d'Autonomia de 1932?

—La Mancomunitat i l'Estatut van per la mateixa línia, però en un context polític i amb unes formes socials diferents. La Mancomunitat era el màxim que podia assolir aquell catalanisme dirigit sobretot per la burgesia i amb un govern a Madrid molt conservador. Mentre que el 1932 la situació era molt diferent. Existia la República, el que significava les llibertats democràtiques, i el nacionalisme tenia una empenta popular.

—La Mancomunitat, doncs era políticament molt limitada. Però a què era degut? A que així interessava a la burgesia catalana o a que aquesta no tenia prou força per imposar una Mancomunitat més avançada?

—Jo crec que per feblesa política de la burgesia catalana. La Lliga no va poder resoldre el seu problema principal: intentava un gran moviment catalanista, però en els moments àlgids de la lluita de classes sempre va prendre posicions a favor del poder central, com a la Setmana Tràgica. Crec que el govern de Madrid va veure aquesta feblesa i la Mancomunitat és el resultat del compromís Madrid-burgesia catalana, un compromís important però limitat.

—Considera vigent l'ideal de Prat de la Riba?

—L'ideal com tal no el considero vàlid per resoldre els problemes actuals, el que no vol dir que el que ell plantejava en un sentit descentralitzador. Això sí que continua vigent. Per a certs sectors de la burgesia, també els serveix el programa polític del Prat. Ara bé, em sembla que des del punt de vista dels sectors populars, aquest programa polític i els interessos de classe que representaria, no responen a les necessitats actuals.

ALBERT VILADOT

"El seu ideari no el considero vàlid per a resoldre els problemes actuals"

AVUI HOM CONEIXERA EL "PREMI D'HONOR" 1975

Aquesta nit serà fet públic el veredicte del jurat que ha hagut d'escollir el "Premi d'Honor de les Lletres Catalanes" d'enguany. La Festa de Maig de les Lletres Catalanes, on aquest serà nomenat oficialment, tindrà lloc el proper dimecres, al Palau de la Música Catalana.

EN BUSCA DE RESPONSABILIDADES

EL ASESINATO DE FEDERICO

José Luis Vila-San Juan y toda su verdad sobre la muerte de García Lorca

Editorial "Planeta" acaba de dar a la estampa la obra de José Luis Vila San-Juan titulada "García Lorca, asesinado: toda la verdad", ganadora del "Premio Espejo de España - 1975". El autor, en cierta manera, amplía y documenta lo narrado en uno de los capítulos de su libro anterior "¿Así fue? Enigmas de la guerra civil".

El tremendo drama, en el que culminó la muerte de Federico García Lorca fue, durante mucho tiempo en Andalucía y en los minoritarios círculos literarios españoles una de esas coplas del sur, en el que el **cantaor** no esfuerza sus cuerdas bocales; dice con sentimiento y en voz baja; como se afirma en el aludido sur; canta por lo bajini. Desde que se consumó el inmenso suceso doloroso, que tuvo por marco Viznar, se conocían las peculiaridades del mismo. El que estas líneas escribe lo ha oído mil veces y con idénticos nombres a los expuestos, valientemente, por Vila-San

CERTIFICACION LITERAL DE INSCRIPCION DE: DEFUNCION (1)

Sección 3ª. Tomo 208-1 Pág. Folio (1) 163

REGISTRO CIVIL DE GRANADA
Provincia de
El asiento al margen reseñado literalmente dice así: Número 542.- Nombre y apellidos FEDERICO GARCIA LORCA.- Registro Civil de Granada, Juzgado Municipal núm. 1.- En la Ciudad de Granada a las doce y media del día veinte y uno de Abril de mil novecientos cuarenta, ante Don Enrique Jiménez-Herrera Béjar, Juez Municipal y Don Nicolás Mª López Díaz de la Guardia, Secretario, se procede a inscribir la defunción de Don Federico García Lorca, hijo legítimo de D. Federico García Rodríguez, y de Dª Vicenta Lorca Romero, soltero, de 38 años de edad, natural de Fuente Vaqueros y vecino de esta Capital en Callejones de Gracia, Huerta S. Vicente, el cual falleció en el mes de Agosto de 1.936 a consecuencia de heridas producidas por hecho de guerra siendo encontrado su cadáver el día veinte del mismo mes en la carretera de Viznar a Alfacar.- Esta inscripcion se practica en virtud de Auto dictado por el Sr. Juez de Instrucción de este Distrito en armonía con lo dispuesto en el Decreto de 8 de Noviembre de 1.936 y orden de 10 del mismo mes y lo dictaminado por el Excmo. Sr. Fiscal de esta Audiencia; habiéndola presenciado como testigos D. Miguel Giménez Bocanegra y D. Juan de Dios Moya Villanova, de esta vecindad.- Leída esta acta se estampó el sello del Juzgado y la firmaron el Sr. Juez y los testigos, certifico.- Firmado: Enrique J.Herrera Béjar.- M. Gimenez.- Juan de D. Moya.- Nicolás Mª López.- Rubricados.- Hay un sello.-

En la portada del libro que comentamos de Vila San Juan parece la fotocopia histórica del certificado de defunción del García Lorca. Falleció, como puede leer el lector, "a consecuencia de heridas producidas por hecho de guerra."

se esboza una biografía del poeta granadino, planteándo- secha. Se enfoca el problema, también oído por nosotros